

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mucenic și tămăduitor Pantelimon

Îmi întăresc cărarea venirii Mele la tine, poporul Meu, căci tu ești casa Mea de venire, și de la tine Eu merg cu cuvântul peste pământ și Mă slăvesc venind chiar dacă sunt, chiar dacă nu sunt așteptat să vin, dar Scripturile cele pentru acum își așteaptă împlinirea, precum sfinții cerului le așteaptă cerându-le peste pământ pentru slava Mea prin care ei vin odată cu Mine, și pentru bucuria proorociilor care au vestit acest timp, și apoi veacul cel fără de sfârșit pentru cei ce au iubit cerul pe pământ și fața Mea și slava Mea cu ei.

O, poporul Meu, cobor la fântâna Duhului Sfânt, cobor la tine ca să Mă slăvesc în cuvânt, că am sfinții cu Mine, căci bucuria lor este cuvântul Meu, masa Mea cerească în mijlocul tău, și este cuvântul tău lângă al Meu, căci tu ești cu trupul, și cu tine pun masă, și cu tine pot Eu această împlinire pe care au văzut-o de departe părinții lui Israel și toți proorocii și sfinții și toată lumea îngerilor cei fără de trup, și care tânjesc cu nestăvilit dor după trupuri cerești pe pământ, ca să poată ei împlini prin cei ce iubesc slava Mea Scripturile veacului împărăției sfinților, poporul Meu. Eu, Domnul, te pregătesc pe tine pentru mare sfințenie. Te pregătesc mereu și te îndemn mereu prin cei ce au de la Mine peste tine lucrarea îndemnării, și mereu te așez la masa slavei Mele, și te hrănesc cu venirea Mea, că aceasta înseamnă cuvântul Meu de peste tine, iar tu să stai în duhul cuvântului Meu, căci Duhul Sfânt este acest cuvânt, și este promis de Mine ca să vină încă pe când nu Mă dădusem cu trupul ca plată pentru răscumpărarea vieții veșnice a omului pierdut din Tatăl și din Mine. Plângând am rămas Eu și cu Tatăl după ce Ne-am pierdut odihna, după ce omul Ne-a strivit-o, după ce el s-a smuls din Noi. Plângând și fără casă am rămas, suspinând după om cu milă și cu dor în el după odihna lui Dumnezeu, iar sfinții și mucenicii Ne-au simțit durerea, Ne-au auzit mereu suspinul îndurerat, și au vestit mereu lumii că Dumnezeu este slava cea pierdută de om, cea strivită sub om, și Ne-au dat sfinții stat în ei, locaș și odihnă în ei, și biruința Noastră pentru cei ce au uitat și uită de Noi, Cei ce am făcut lumina și cerul și pământul și pe om, prin înțelepciunea sfatului, poporul Meu.

Iată, sunt cu tine în sărbătoare de cuvânt, iar sfinții și toate oștile cerești s-au adunat din zori la fântâna Duhului Sfânt, care are peste ea așezat de Noi pe tămăduitorul Pantelimon, ca să lucreze el, cu harul Duhului Sfânt și cu darul lui cel de sfânt vindecător, putere peste tine, duh de sfințenie, care tămăduiește în om orice neputință și așează în locul ei slava lucrărilor Mele cerești ca să fie împărțite pe pământ, că vreau să așez pe pământ slava venirii Mele și lucrările ei, poporul Meu, dar să iubești ascultarea aceasta, și în toată vremea să împletești mișcarea trupului tău cu mișcarea trupului Meu, căci suntem uniți într-un singur trup ca să le lucrăm pe pământ pe toate cele care așteaptă să fie spre odihna cu tine a sfinților, că nimeni nu te cunoaște pe tine pe pământ mai mult decât sfinții Mei, care știu despre vremea aceasta și despre fiii lui Dumnezeu, care le vor da sfinții putere să lucreze peste pământ slava venirii Mele cu ei, și odihna a toate câte au fost la început mângâierea lui Dumnezeu Făcătorul. Amin, amin, amin.

– *Pe firul cel de Duh Sfânt al cuvântului venirii Tale, Doamne al sfinților, eu, mucenicul Pantelimon, Te mărturisesc din mijlocul poporului Tău de azi, că Tu ești odihna noastră în cer așa cum ai fost pe pământ după ce Tu ne-ai cuprins în slava Ta cea nevăzută de ochii cei omenești, dar lucrătoare înaintea oamenilor prin puterea semnelor Duhului Sfânt, Călăuzitorul celor ce Te îmbrățișează cu ființa lor, făcându-se un trup cu Tine înaintea celor necredincioși care nu știu de Dumnezeu în cer și pe pământ, nu știu din pricina duhului semeției care a căzut peste oameni odată cu durerea pe care Ți-a făcut-o omul cel zidit de Tine când după ce nu Te-a ascultat, Te-a depărtat de el și s-a lăsat pribeag de Tine, iar pe Tine, pribeag de el. Aceasta este*

și durerea sfinților Tăi, care au fost atinși de căldura Duhului Sfânt, Cel ce Se vestește între oameni prin purtătorii Tăi în care Te-ai putut înălța și arăta, căci fără propovăduire nu se pot întoarce oamenii la Dumnezeu, Care este viața și lumina oamenilor, Doamne.

În ziua mea de serbare între sfinți, și eu Te propovăduiesc oamenilor, și le spun că a venit pe pământ Scriptura venirii Tale cu sfinții în zeci de mii, și Te rog, din ceata sfinților mucenici, atinge-Te de ochii necredincioșilor și ia-le cu milă pâcla de pe ochi și fă-i să vadă slava Ta și mișcă inimile lor prin această adiere lină a Duhului Sfânt, Care Se face gura Ta peste pământ în mijlocul poporului Tău cel din români care a crezut prin darul Tău că Tu ai venit să lucrezi, căci oamenii au stricat legea Ta de peste ei, Doamne.

O, popor al șoaptei cea lină care te învăluie în ea spre ocrotirea ta cea de la Domnul! O, popor de fii ai Domnului, tu să nu uiți de toată făptura care a așteptat această Scriptură, și să te așezi cu toată puterea ta, pe care o iei mereu din Domnul, și să faci numai lucrările Lui peste pământ, numai slava Lui, și să fii cuminte ca Fiul Tatălui nostru Dumnezeu, Care a ascultat de Tata și de mama Lui în cer și pe pământ, pe pământ și în cer, învățându-i pe toți credincioșii să nu aibă nimic și pe nimeni pe pământ decât pe Dumnezeu și ascultarea de El, ca să poată Domnul să vă aibă ucenici pentru lucrările Lui. Uitați-vă în viața mea pe cine am ascultat eu, cu cine am petrecut eu, cum m-am rupt eu din slava lumii și a celor ce mă țineau în robia lor și cum L-am avut apoi de Tată pe Dumnezeu și pe Duhul Sfânt Învățătorul, Care sălășluiește în sfinți pentru nașterea sfinților. Vă învăț să vă cunoașteți calea și să stați pe ea, și să nu vi se pară lucru ușor să stați pe ea, că pe ea nu se stă în voile voastre, ci se stă în cuvântul lui Dumnezeu, necălcat prin nimic, ca să fiți voi ucenici ai Fiului lui Dumnezeu, Care ascultă de Tatăl și nimic de la El nu face, că altfel n-ar fi El Dumnezeul a toate cele date Lui spre lucru de la Tatăl. O, Îl doare pe Tatăl când vă vede că nu știți încă desăvârșit mersul pe calea cea fără de clătinare, calea cea plină cu îngeri și cu sfinți, care vă sunt tată și mamă, frați și țară și neam. Vă așteaptă Domnul să fiți desăvârșiți ucenici care nu se uită înapoi dacă El v-a scos din moarte și v-a făcut ai Lui ca să fiți ai luminii, ai vieții, care este numai înaintea pe calea ei, și nici un pas înapoi, căci Domnul v-a spus vouă cuvânt că numai Avraam va rămâne împărăție a Sa, fiindcă el a rămas numai înaintea Domnului, iar ochii lui aveau în ei pe Duhul Sfânt, și Îl iubea și Îl cunoștea cu toată puterea credinței lui statornice, căci Avraam a fost cel ce a împlinit pe Dumnezeu în el, iubindu-L din toată inima și cugetul și sufletul și râvna, neuitându-se înapoi, și a rămas cel viu în care și-au făcut sălaș toți cei care L-au odihnit pe Domnul în ei ca și Avraam, cel care a știut să asculte și apoi să creadă.

O, popor așteptat de sfinți, mai întâi este ascultarea, și apoi credința și puterea ei, căci credința nu este prin vedere, ci prin putere în Duhul Sfânt, Care știe să poată în om dacă omul are ascultare pentru credință.

O, popor mic, toți sfinții te privesc și mereu te privesc. Privește-i și tu și ascultă-L pe Domnul și numai cu El să stai, că nu mai este loc binecuvântat pentru tine decât ce este al Domnului și al tău, și să ai grijă mare de pământul binecuvântărilor Lui, și să stai în curțile Lui, și în ele să lucrezi lucrările Lui, ca să curgă de la Domnul peste tine binecuvântările cerului și putere pentru ascultare și pentru credință și, iarăși, putere ca să vezi cuvântul Lui și împlinirea lui în mijlocul tău și, iarăși, înțelepciune pentru aceste lucrări și vederi, căci are Domnul în mijlocul tău putere gata să se facă lucrătoare peste tine, dar roagă-te să ai de la Domnul duhul ascultării și al cunoașterii, Duhul lui Hristos, Care ascultă de Tatăl, Duhul Sfânt, Mângâietorul Domnului, cu Care să-L mângâi pe Domnul, popor al tainei venirii Domnului.

Noi, sfinții cerului, care am iubit mai presus de puterea noastră pe Domnul, așa îți hărăzim ție, poporule al tainelor cerești, și să dorești să le cunoști, și apoi să le poți lucra, și să te găsească Domnul mereu, mereu așa, și să poată pentru toată făptura prin tine, și să se așeze pe pământ ceea ce a fost la început când Domnul era în om prin smerenia omului. Amin, amin, amin.

– O, sfinți iubiți care Mi-ați preamărit iubirea pentru care voi ați fost iubiții Mei! Stăruiti cu puterea iubirii cerești și dați poporului Meu puterea Duhului Sfânt în Care voi ați stat rușinând pe cei fără de Dumnezeu pe pământ. Vă poruncesc vouă, cu iubire să stați pe pământ în mijlocul poporului Meu și să-l ajutați mereu pe cale, ca să cunoască el calea aceasta așa cum ați cunoscut-o voi lepădându-vă de tot ce nu este pe ea: de lume, de slava din ea, de părinți și de frați, de voia voastră, de înțelepciunea voastră cea din fire, căci așa ați putut să scăpați voi de tot ce este străin de calea Mea cu sfinți pe ea, și care se deosebesc pentru Dumnezeu. Amin.

O, poporul Meu, te-aș învăța mai cu adâncime, și mereu privesc la tine dimpreună cu sfinții Mei ca să pot să-ți cer atât cât Îmi trebuie de mult pentru puterea Mea în tine, cu care să-Mi slujești pentru așezarea pe pământ a celor mai adânci taine care stau în Mine să iasă și să se împlinească pe pământ, că vine vremea să fiu numai Eu cu tine, ca să pot lucra binele omului, și Eu te aștept să fii numai cu Mine, poporul Meu, și nimic pe pământ și în om să nu fie să poată să te atragă vreo clipă de pe calea venirii Mele la tine pentru slava Mea, care așteaptă să biruiască lumea, și pentru slava ta lângă Mine prin ascultarea ta, prin statul tău lângă Mine mereu și în Mine mereu, și apoi prin credința ta cea lucrătoare din ascultare, că mult poate credința celui drept, prin ascultare cu lumină, căci Eu umblu mereu prin Tatăl și nu prin Mine, dar nu cu înțelepciunea ta trebuie să pricepi tu această umblare a Mea și apoi a ta ca și a Mea, ci trebuie să ai pricepere de la Duhul Sfânt, și prin orânduiala Lui cea cu lucrare în mijlocul tău, uitându-te în Mine ca să vezi cum Mă fac Eu voia Tatălui ca să Mă dau pildă ție și să putem lucra la fel și să ne facem limanul celor ce se mântuiesc, și care vor vedea calea ca să vină pe ea și să-i cunoască taina și puterea ei și mângâierea ei, poporul Meu. Amin, amin, amin.

27-07/09-08-2005